

Poselství Jana Pavla II. k VI. světovému dni mládeže

Ve Vatikánu, dne 15. srpna 1990,

„DOSTALI JSTE DUCHA BOŽÍCH DĚTÍ.“ (ŘÍM 8,15)

Drazí mladí!

Světové dny mládeže se staly důležitými etapami v životě církve, která se snaží prohlubovat svůj úkol, jímž je hlásat evangelium současnému světu s vyhlídkou na konec tisíciletí. Každý rok vám předkládám k rozjímání některé základní pravdy evangelního učení, které by oživily vaši víru a poskytly vám nové podněty k apoštolátu.

Jako námět příštího Světového dne mládeže, který se bude konat 15. 8. 1991 v Częstochowé, jsem zvolil slova sv. Pavla z listu Římanům: „Dostali jste Ducha Božích dětí.“ Tato slova nás uvádějí do nehlubšího tajemství křesťanského povolání. Podle Božího úradku jsme totiž povoláni, abychom se skrze Ducha svatého stali Božími dětmi v Kristu.

Jistě se nás zmocňuje úžas před takovou závratnou vyhlídkou. Člověk je stvořená, omezená, a dokonce i hříšná bytost, a přesto je určen, aby se stal Božím dítětem. Musíme proto zvolat spolu se sv. Janem: „Jak velikou lásku nám Otec projevil, že se smíme nazývat Božími dětmi, a také jimi jsme!“ Nemůžeme zůstat lhostejní vůči takové otcovské lásce, která nás zve ke společenství v tak hlubokém a niterném životě. U příležitosti oslav příštího Světového dne mládeže dovolte, aby vás tento posvátný údiv pronikl a vedl vás ke stále hlubšímu synovskému přilnutí k Bohu, našemu Otci.

Dostali jste Ducha Božích dětí. Duch svatý nás v křestní vodě zrodil k novému životu. Od té chvíle v nás potvrzuje, že jsme Boží děti. Co to znamená v křesťanském životě „být Božími dětmi“? Sv. Pavel o tom píše: „Všichni, kdo se nechávají vést Božím Duchem, jsou Boží děti.“ Být Božími dětmi tedy znamená přijmout Ducha svatého. Nechat se Jím vést a neuzavírat se před Jeho působením v našem osobním životě i ve světových dějinách.

V rámci tohoto Dne mládeže vám všem říkám: Přijměte Ducha svatého a buďte silní ve víře! Od Boha jsme přece dostali sílu, lásku a rozvážnost, ne to, abychom byli bojácní. Dostalo se vám Ducha Božích dětí. Boží děti, čili lidé znovuzrození křtem a biřmováním, jsou prvními mezi tvůrci nové civilizace, civilizace pravdy a lásky. Jsou též světlem světa a solí země.

Přemýšlím o hlubokých změnách, k nimž dochází nyní ve světě. Před mnoha národy se otevírá brána naděje na důstojnější a lidštější život. V tomto ohledu si připomínám skutečně prorocká slova II. vatikánského koncilu: „Duch Boží, jenž podivuhodnou prozřetelností řídí běh světa a obnovuje tvář země, je přítomen tomuto vývoji.“

Ano, Duch Božích dětí je hnací silou dějin národů. V každé době budí k životu nové světce a lidi, kteří žijí v pravdě a spravedlnosti. Svět, který na prahu třetího tisíciletí toužebně hledá cesty k solidárnějšímu soužití, má naléhavě zapotřebí, aby se mohl spoléhat na osoby, které právě díky Duchu svatému dokážou žít jako opravdové Boží děti.

„A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna a ten volá: Abba, Otče! Už tedy nejsi otrok, nýbrž syn, a jakožto syn také dědic skrze Boha.“ Těmito slovy sv. Pavel mluví o dědictví

Božích dětí. Jde tu o dar věčného života a zároveň je to i úkol pro dnešní dobu; uskutečňovat plán nového způsobu života. Je to úkol hlavně pro vás, chlapci a děvčata, kteří v srdci toužíte po vysokých ideálech.

Základním dědictvím Božích dětí je svatost. Kristus říká: „Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“ Svatost pak spočívá v plnění Boží vůle za všech životních okolností. Je to hlavní cesta, kterou nám ukázal Pán Ježíš slovy: „Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, pane‘, vejde do nebeského království, nýbrž ten, kdo koná vůli mého nebeského Otce.“

I dnes vám opakuji, co jsem již řekl v Santiagu da Compostela: „Mladí lidé! Nebojte se být svatými! Vzlétněte hodně vysoko! Usilujte o cíle hodné Božích dětí! Oslavujte Boha vlastním životem!“

Dědictví Božích dětí v sobě zahrnuje i bratrskou lásku podle příkladu Ježíšova, jenž je prvorozeným z mnoha bratří. „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.“ Voláme-li k Bohu jako k Otci, pak ho musíme uznávat i v bližním. Každý člověk je bratr, který má právo na naši lásku. Takový je velký a závazný úkol Božích dětí: pracovat pro bratrské soužití mezi všemi národy.

Vždyť právě to dnešní svět potřebuje! Mezi národy se mocně projevuje touha po jednotě, která by strhla všechny přehradu netečnosti a nenávisti. Zvláště na vás, chlapci a děvčata, čeká velký úkol budovat spravedlivější a solidárnější společnost.

Boží děti mají nárok na svobodu, neboť i ta patří k jejich dědictví. Zde se dotýkáme otázky, na kterou jste zvláště citliví, poněvadž tu jde o nesmírně cenný dar, který Stvořitel vložil do našich rukou. Tento dar je však třeba umět dobře užívat. Kolik falešných forem svobody vede lidi k otroctví!

V encyklice *Redemptor hominis* jsem napsal: „Ježíš Kristus vychází člověku vstříc v každé době, i v naší, se stále stejnými slovy: ‚Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí.‘“ V těchto slovech je obsažen zásadní požadavek a současně i napomenutí: požadavek čestného vztahu vůči pravdě jako podmínce opravdové svobody a napomenutí, abychom se vyvarovali jakékoliv zdánlivé svobody, která je pouze povrchní a jednostranná a která není proniknuta plnou pravdou o člověku a světu. I dnes, po dvou tisících letech, je Kristus tím, kdo přináší člověku svobodu založenou na pravdě.

Kristus nás osvobodil, abychom zůstali svobodní. Kristovo osvobození je osvobozením od hříchu, tj. zdroje všech druhů lidského otroctví. Sv. Pavel píše: „Byli jste kdysi otroky hříchu, ale pak jste ze srdce začali poslouchat pravidla křesťanské nauky, jak jste do nich byli uvedeni. Byli jste osvobozeni od hříchu a dali jste se do služeb spravedlnosti.“ Svoboda je tedy darem a zároveň i základní povinností pro každého křesťana. „Nedostali jste otrockého ducha,“ připomíná tentýž apoštol.

Důležitá a nutná je vnější svoboda, zaručená spravedlivými občanskými zákony. A právem se radujeme, že dnes stále roste počet zemí, kde se respektují základní lidská práva, třebaže to často bylo zapláceno vysokou cenou obětí a krve. Ale vnější svoboda, třebaže je cenná, sama o sobě nemůže stačit. Jejím zdrojem vždy musí být svoboda vnitřní, která je vlastní Božím dětem, žijícím podle Ducha a vedeným přímým morálním svědomím schopným rozpoznat skutečné dobro. „Kde je Duch Páně, tam je svoboda.“ Ta, draží mladí, je jedinou cestou k tomu, aby se lidstvo stalo zralým a bylo hodno tohoto jména.

Zde vidíte, jak velké a závažné je dědictví Božích dětí, k němuž jste povoláni! Přijímejte je vděčně a zodpovědně! Nepromrhejte je! Nebojte se žít každý den důsledně v jeho duchu a hlásejte to i ostatním. Tak se svět stále více bude stávat velkou rodinou Božích dětí.

Středem a těžištěm Světového dne mládeže v příštím roce bude nové celosvětové setkání mládeže. Tentokrát se po zakončení obvyklých diecézních setkání a oslav sejdem ke společným modlitbám v mariánské čerstochovské svatyni v Polsku, v mé vlasti. Máme ještě v paměti zkušenosti z loňské pouti do Santiaga da Compostela. Proto mnoho z vás s radostí přijde na toto setkání, k němuž dojde o svátku Nanebevzetí Panny Marie 14. a 15. srpna 1991. V srdcích a modlitbách tam přivedeme mládež z celého světa.

Vydejte se proto již teď na cestu do domu Kristovy Matky, která je i Matkou naší, a rozjímejte pod jejím láskyplným pohledem o námětu tohoto dne mládeže: Dostalo se vám Ducha Božích dětí.

Kde se můžete lépe naučit, co to znamená být Božími dětmi, než u nohou Matky Boží? Maria je nejlepší učitelkou. Vždyť právě jí byla svěřena základní úloha v dějinách spásy. „Když se však naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, narozeného pod zákonem, aby vykoupil lidi, kteří podléhali zákonu. Tak se nám dostalo přijetí za syny.“

Kde je možno lépe uchovat a střežit Otcem přislíbené dědictví Božích dětí než v jejím mateřském srdci? Nosíme tento dar v křehkých nádobách. Tato pouť bude tedy pro každého z nás velkým zasvěcením se Panně Marii. Půjdeme do svatyně, která má pro polský národ zcela zvláštní význam jako místo hlásání evangelia a vnitřního obrácení. Přicházejí tam tisíce poutníků z celé polské země i z jiných krajin. Už přes 600 let je v jasnohorském klášteře v Częstochowé uctívána milostná ikona tzv. černé Madony. Polský národ v nejtěžších chvílích svých dějin právě zde, v Mariině domě, vždy znovu nalézal sílu víry a naděje, svou vlastní důstojnost a dědictví Božích dětí.

Pro veškerou mládež z východu i západu, ze severu i z jihu, bude pouť do Częstochowé svědectvím víry před celým světem. Bude to i pouť svobody přes hranice států, které se stále více otevírají Kristu, Vykupiteli člověka.

Tímto poselstvím chci zahájit cestu duchovní přípravy na VI. světový den mládeže, na pouť do Częstochowé. Kéž vás tyto úvahy uvedou na takovou cestu, která je především cestou víry, vnitřního obrácení a návratem k tomu, co je základní pro náš život.

Vám, mladí lidé z východoevropských zemí, platí mé obzvláštní povzbuzení: zúčastněte se tohoto setkání, které se již dnes ukazuje jako pamětihodné pro mládež východních i západních místních církví! Vaše přítomnost v Częstochowé bude nesmírně významným svědectvím víry.

A vy, mladí z mého milovaného Polska, jste tentokrát povoláni, abyste poskytli pohostinství svým přátelům, kteří připutují z celého světa. Pro vás a pro církve v Polsku bude toto setkání, jehož se sám zúčastním, mimořádným duchovním darem v této historické chvíli, kterou prožíváte plni nadějí do budoucnosti.

Klečím v duchu před obrazem częstochowské černé Madony a svěřuji její láskyplné ochraně celý průběh tohoto VI. světového dne mládeže. Uděluji vám, drazí mladí, své srdečné a otcovské požehnání.

*Ve Vatikánu, dne 15. srpna 1990,
o svátku Nanebevzetí P. Marie.*

Jan Pavel II.